

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

**FACTOR OF THE DECISION TO SAVING OF PEOPLE LIVE IN BANGWA, PHASI CHAROEN,
BANGKOK**

กิตติศ ชนธนาบุรณ์

สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Kititus Thanatanaboon

E-mail: 6514060012@rumail.ru.ac.th

Faculty of Business Administration Program in Accounting

Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน ได้แก่ ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ด้านเป้าหมายการออม และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรที่อยู่ในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จำนวน 396 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Reliability) โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha) รวมเท่ากับ 0.946 เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD และสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 26-35 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท มีช่วงรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท มีการตัดสินใจออมเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านผลตอบแทนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา ที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นอกจากนี้ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน ได้แก่ ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ด้านเป้าหมายการออม และด้านกาโฆษณาและสิ่งจูงใจ มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : การตัดสินใจออมเงิน, ประชากรศาสตร์, ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน

Abstract

The objectives of this study were 1) to study demography factors such as sex, age, status, degree of study, occupation, average monthly income and average monthly expense that affected to the decision to saving of people live in Bangwa, Phasi Charoen, Bangkok. 2) to study factors of the decision to saving such as return, risk, goal of saving, advertising and incentive affected to the decision to saving of people live in Bangwa, Phasi Charoen, Bangkok. The sample group was 396 people of people live in Bangwa , Phasi Charoen, Bangkok. The questionnaire was used to be a tool for collecting the data with the total Cronbach's Alpha 0.946. The data collected were analyzed by using the frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses were tested by Independent Sample (t-test), One-way ANOVA (F-test), in case of its had statistical significant different testing a pair of variables by LSD was used to test hypothesis for each pair in order to see which pair are different and Multiple Regression Analysis.

The results of study showed that the most of the respondents are female, aged between 26 -35 years old, with single status, have bachelor's degree, work as employee of private company, have average monthly income 35,001-45,000 baths, have average monthly expense 25,001-35,000 baths. The Decision to saving are at high level, when focus in a part showed that return has the highest mean. Moreover, the results of hypothesis testing showed that demography factors of people live in Bangwa, Phasi Charoen, Bangkok with sex, age, and degree of study make the decision to saving differently at statistical significance of 0.05 levels. Futhermore,

factors of the decision to saving such as return, risk, goal of saving, advertising and incentive had effect to the decision to saving of people live in Bangwa, Phasi Charoen, Bangkok at statistical significance of 0.05 levels.

Keywords: The decision of saving, Demography, Factor of the decision to saving

บทนำ

การออมเงินเป็นวิธีการปฏิบัติทางการเงินขั้นพื้นฐานที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้คนในทุกระดับ การออมเป็นวิธีการที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน และแฝงไปด้วยความสำคัญและยังสามารถที่จะเป็นตัวกำหนดอนาคตที่มั่นคงและมั่งคั่งของแต่ละคนได้ การออมเงินจึงจัดเป็นเครื่องมือทรงพลังที่สามารถนำมาซึ่งความมั่นคงทางการเงิน, ความสบายใจในการใช้ชีวิตและเปรียบเสมือนกุญแจที่จะเปิดประตูแห่งโอกาสอีกมากมายให้กับเราทุกคน ซึ่งประโยชน์ของการออมเงิน ได้แก่ ความมั่นคงทางการเงิน บรรลุเป้าหมายทางการเงิน สร้างความมั่งคั่ง อุดมและความสะดวกสบายที่มากขึ้น กองทุนฉุกเฉิน การจัดการหนี้ที่ดียิ่งขึ้น การออมเงินเพื่อวางแผน อนาคตทางการเงิน ความอุ่นใจและสุขภาพจิตที่ดีขึ้น ส่งต่อความมั่งคั่งจากรุ่นสู่รุ่น ฯลฯ การออมเงินคือวิธีการง่ายๆ ที่ทรงพลังซึ่งจะช่วยให้คุณควบคุมอนาคตทางการเงินของคุณได้ และจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้คุณฝ่าฟันมรสุมที่ไม่คาดคิดและความท้าทายที่เข้ามาในชีวิตได้โดยไม่ตกลงหลุมพรางหนี้สินจนพลาดโอกาสสำคัญใดๆ ไป การออมจะเป็นรากฐานที่มั่นคงที่ทำให้คุณสามารถบรรลุเป้าหมายต่างๆ ในชีวิตได้ และเมื่อคุณมีเงินออมที่มากเพียงพอ คุณจะมีอิสระในการเลือกที่จะใช้ชีวิตตามความต้องการของคุณมากกว่าใช้ชีวิตตามข้อจำกัดใดๆ ซึ่งจะช่วยบรรเทาความเครียดและทำให้คุณใช้ชีวิตได้อย่างสบายใจมากกว่าที่เคย และในท้ายที่สุด ด้วยการสะสมความมั่งคั่งผ่านการออมและการลงทุนอย่างชาญฉลาด คุณจะสามารถส่งต่อมรดกที่เป็นประโยชน์ต่อคนรุ่นต่อไปในอนาคตได้อีกด้วย (กสิกร บิซิเนส-เทคโนโลยี กรุ๊ป, 2565)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ เหลือต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเหลือต่อเดือน และปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน ได้แก่ ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ด้านเป้าหมายการออม และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สนใจในการออมทราบถึงปัจจัยที่ควรพิจารณาในการตัดสินใจออมเงินและเหมาะสมที่สุด

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน ได้แก่ ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ด้านเป้าหมายการออม และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ด้านเป้าหมายการออม และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยประชากรศาสตร์

ประชากรศาสตร์ หรือ Demography เป็นการศึกษาทางสถิติของประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ จัดเป็นวิทยาศาสตร์ทั่วไปแขนงหนึ่ง ศาสตร์นี้สามารถใช้วิเคราะห์ประชากรมีชีวิตพลวัตใด ๆ ก็ได้ คือ ประชากรที่เปลี่ยนแปลงตามเวลาหรือสถานที่ ประชากรศาสตร์ครอบคลุมการศึกษาขนาด โครงสร้าง และการกระจายของประชากรเหล่านี้ และการเปลี่ยนแปลงเชิงพื้นที่หรือเวลาในประชากรเมื่อมีการเกิด การย้ายถิ่น การเปลี่ยนตามวัย และการเสียชีวิต สามารถประมาณการประชากรของโลกได้โดยอาศัยการวิจัยทางประชากรศาสตร์ การวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์สามารถครอบคลุมทั้งสังคมหรือกลุ่มที่ใช้เกณฑ์นิยาม เช่น การศึกษา เชื้อชาติ ศาสนาและชาติพันธุ์ สถาบันการศึกษาปกติมักถือว่าเป็นสาขาหนึ่งของสังคมวิทยา แต่บางทีก็มีแผนกประชากรศาสตร์แยกออกมาต่างหาก ประชากรศาสตร์รู้ป็นัยจำกัดวัตถุการศึกษาเฉพาะการวัดกระบวนการประชากร ส่วนสาขาประชากรศาสตร์สังคมหรือประชากรศึกษาที่กว้างกว่ายังวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการทาง

เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและชีววิทยาที่มีผลต่อประชากรด้วย (Wikipedia, 2566) สอดคล้องกับศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) ทฤษฎีประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่มักใช้ในการแบ่งส่วนตลาด โดยปัจจัยประชากรศาสตร์เป็นส่วนที่สำคัญและเป็นสถิติที่สามารถวัดได้ เพื่อช่วยกำหนดกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่นๆ

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2566) ได้ให้ความหมายการออมไว้ว่า การออมเป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อไว้ใช้ในอนาคต เพื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้หรืออยากทำ การออมส่วนใหญ่มีอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียเงินต้นต่ำ และได้รับผลตอบแทนไม่สูงนักเมื่อเทียบกับการลงทุน เช่น การฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ การซื้อสลากออมทรัพย์ สัดส่วนที่เหมาะสมในการออม ควรออมเงินประมาณ 1 ใน 4 ของรายได้แต่ละเดือน อย่างไรก็ตามอัตราส่วนนี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับรายได้ปัจจุบันและแผนทางการเงินที่วางไว้ เช่น หากเรามีแผนที่จะใช้เงินก้อนใหญ่ในระยะเวลาอันใกล้ อาจจำเป็นต้องออมเงินมากกว่า 1 ใน 4 เพื่อให้เราถึงเป้าหมายทางการเงินเร็วขึ้น แต่ถ้าเรามีรายได้น้อยและหนี้สินเยอะ ก็อาจลดการออมลง เพื่อนำเงินจำนวนนี้ไปทยอยผ่อนชำระหนี้สินที่มีให้หมดก่อน แล้วค่อยออมเพิ่มขึ้น เป็นต้น และมีปัจจัยที่ควรพิจารณาในการออมมีหลายปัจจัย ได้แก่ ผลตอบแทน ความเสี่ยง เป้าหมายการออม สภาพคล่อง อัตราเงินเฟ้อ การโฆษณาและสิ่งจูงใจ ฯลฯ โดยแต่ละบุคคลจะมีการตัดสินใจออมหรือการเลือกผลิตภัณฑ์เพื่อการออมให้เหมาะสมกับความต้องการและวัตถุประสงค์ในการออมนั้น

-แนวคิดและทฤษฎีด้านผลตอบแทน สตีเฟน เอ. รอสส์ และคณะ (2009) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2565) กล่าวโดยสรุปว่า ผลตอบแทน คือสิ่งที่นักลงทุนทุกคนคาดหวังจากการลงทุน ซึ่งมีโอกาสที่จะได้กำไรหรือขาดทุนก็ได้ ซึ่งการที่จะบอกได้ว่าการลงทุนนั้นผลตอบแทนดีหรือไม่ ไม่ใช่มองแค่จำนวนเงินที่ได้ แต่ต้องมองกลับไปด้วยว่าเงินทุนที่ต้องลงทุนใช้เท่าไรด้วย แล้วใช้อัตราผลตอบแทนเป็นตัววัดความสำเร็จที่จะไปสู่เป้าหมาย หากผลตอบแทนที่ทำได้จริงสูงกว่าผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ โอกาสที่จะประสบความสำเร็จด้านการลงทุนก็มีมากขึ้นและเร็วขึ้นด้วย อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนนั้น สามารถคำนวณได้หลายวิธี ขึ้นกับรูปแบบการลงทุนที่ต่างกัน

-แนวคิดและทฤษฎีด้านความเสี่ยง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554) ได้กล่าวไว้ว่า ความเสี่ยง (Risk) เป็นความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต หรือโอกาสที่จะมีความผิดพลาด หรือความเสียหาย หรือเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น ตามแนวคิดด้านการลงทุน ความเสี่ยงในการลงทุน คือ ความไม่แน่นอนหรือโอกาสที่เราจะไม่ได้ผลตอบแทนตามที่คาดหวังไว้จากการลงทุนนั้น ๆ ซึ่งสินทรัพย์ทางการเงินแต่ละประเภท

มีระดับความเสี่ยงแตกต่างกัน นักลงทุนจึงมีโอกาสที่จะไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่คาดหวังไว้ รวมทั้งอาจสูญเสียเงินลงทุนบางส่วนหรือทั้งหมด ความเสี่ยงในการลงทุนที่ต้องพิจารณาเพื่อตัดสินใจลงทุนมีหลายประเภท ซึ่งความเสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ ความเสี่ยงจากตลาด (Market Risk) ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk) ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย (Interest Rates Risk) ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ (Inflation Risk) เป็นต้น

-แนวคิดและทฤษฎีเป้าหมายการออม Keynes, J.M. (1936) กล่าวว่าโดยสรุปว่า โดยปกติแล้วผู้คนจะมีการบริโภคเพิ่มขึ้นเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่การบริโภคจะไม่เพิ่มขึ้นเท่ารายได้ และเมื่อเกิดส่วนต่างระหว่างรายได้กับการบริโภค ก็คือการออม จึงสรุปได้ว่า เมื่อคนเรามีรายได้เพิ่มขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนของรายได้

-แนวคิดและทฤษฎีการโฆษณาและสิ่งจูงใจ Armstrong, G. & Kotler, P. (2009) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย เพื่อโน้มน้าวให้กลุ่มเป้าหมายตัดสินใจซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจออมเงิน

Keynes, J.M. (1936) กล่าวว่า โดยปกติแล้วผู้คนจะมีการบริโภคเพิ่มขึ้นเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่การบริโภคจะไม่เพิ่มขึ้นเท่ารายได้ และเมื่อเกิดส่วนต่างระหว่างรายได้กับการบริโภค ก็คือการออม จึงสรุปได้ว่า เมื่อคนเรามีรายได้เพิ่มขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนของรายได้

Plunkett & Attner, R. F. (1994) ได้กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making) หมายถึง การกำหนดขั้นตอนของการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนแรกไปจนถึงขั้นตอนสุดท้าย การตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการ ดังกล่าว เป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นการตัดสินใจโดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจ

4. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการออม

การออมเป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เพื่อไว้ในอนาคตเพื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้หรืออยากทำ การออมส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียเงินต้นต่ำ และได้รับผลตอบแทนไม่สูงนักเมื่อเทียบกับการลงทุน เช่น การฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ การซื้อสลากออมทรัพย์ สัดส่วนที่เหมาะสมในการออม ควรออมเงินประมาณ 1 ใน 4 ของรายได้แต่ละเดือน อย่างไรก็ตามอัตราส่วนนี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับรายได้ปัจจุบันและแผนทางการเงินที่วางไว้ เช่น หากเรามีแผนที่จะใช้เงินก้อนใหญ่ในระยะเวลาอันใกล้ อาจจำเป็นต้องออมเงินมากกว่า 1 ใน 4

เพื่อให้เราถึงเป้าหมายทางการเงินเร็วขึ้น แต่ถ้าเรามีรายได้น้อยและหนี้สินเยอะ ก็อาจลดการออมลง เพื่อนำเงินจำนวนนี้ไปทยอยผ่อนชำระหนี้สินที่มีให้หมดก่อน แล้วค่อยออมเพิ่มขึ้น เป็นต้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2566)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การศึกษาข้อมูลปัจจัยประชากรศาสตร์ของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นการศึกษาวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และศึกษาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจ ออมเงิน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ด้านเป้าหมายการออม และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ และการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ผลสำรวจประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จำนวน 396 คน พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30 มีช่วงอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวนทั้งสิ้น 249 คน คิดเป็นร้อยละ 62.80 มีสถานภาพโสด จำนวนทั้งสิ้น 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.70 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวนทั้งสิ้น 306 คน คิดเป็นร้อยละ 77.30 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวนทั้งสิ้น 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.80 มีช่วงรายได้ 35,001-45,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 มีช่วงรายจ่าย 25,001-35,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90

ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ด้านเป้าหมายการออม และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ พบว่า ประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงินโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงินที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 รองลงมาได้แก่ ด้านความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ด้านเป้าหมายการออม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 ตามลำดับ

การตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มีการตัดสินใจออมเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95

ส่วนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ปัจจัยประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน พบว่า ประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2. ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ด้านเป้าหมายการออม และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงินด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ด้านเป้าหมายการออม และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ปัจจัยประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษาที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินแตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากเพศที่ต่างกันมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออม โดยเพศเป็นตัวบ่งบอกว่าบุคคลเหล่านั้นมีความสามารถในการออมเงินหรือไม่ ซึ่งเพศหญิงจะมีความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย ดังนั้น เพศหญิงจึงต้องการความมั่นคง โดยสะท้อนไปที่การออม ทำให้การออมในเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับฉนิชากร ชัยศิริ (2562) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลาโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินแตกต่างกัน โดยประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ช่วงอายุ 26-35 ปี มีการตัดสินใจออมเงินโดยรวมน้อยกว่าช่วงอายุ 46-55 ปี นอกจากนี้ ประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ที่มีอายุ 26-35 ปี มีการตัดสินใจออมเงินโดยรวมน้อยกว่าช่วงอายุ 56-65 ปี จากผลดังกล่าวจะเห็นว่า เมื่ออายุเริ่มมากขึ้นจะมีการตัดสินใจออมมากขึ้น เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่วัยเกษียณ อีกทั้งโดยส่วนใหญ่บุคคลที่มีอายุไม่มากเป็นช่วงเวลาของการเริ่มต้นในวัยทำงาน ทำให้มีรายได้ไม่สูงมากนัก เงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายแล้วนำมาเก็บออมจึงมีจำนวนน้อยตามไปด้วย และเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น รายได้ก็มากขึ้น จึงทำให้มีความสามารถในการออมได้มากขึ้นด้วย สอดคล้องกับจินดาภัทร์ นาคบำรุง (2563) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลกับเป้าหมายการออมและการลงทุนเพื่อวัยเกษียณของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานใหญ่ พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายในการออมและการลงทุนเพื่อวัยเกษียณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินแตกต่างกัน โดยที่ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีมีการตัดสินใจออมเงินโดยรวมน้อยกว่าระดับการศึกษาปริญญาโท ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ซึ่งผู้ที่มีการศึกษาต่างกันย่อมมีความรู้ความเข้าใจในการออมต่างกัน รวมถึงผู้ที่มีการศึกษาสูง จะเป็นผู้รับสารที่ดีเพราะมีความรู้ในการคัดกรองสารนั้น สามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งที่เชื่อถือได้ จึงทำให้สามารถรับรู้ปัจจัยต่างๆ ที่ควรนำมาพิจารณาในการออมเงินได้อย่างเหมาะสม แต่ทั้งนี้ หากผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ารู้จักการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการออม ก็สามารถที่จะตัดสินใจออมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับเรวัต ทองรักษ์ (2566) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการออมผ่านการลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแตกต่างกัน

2. ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงิน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ด้านเป้าหมายการออม และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงินด้านผลตอบแทน มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงเสนอแนะจากผลการวิจัยที่พบว่า ด้านผลตอบแทน เช่น อัตราดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นประเด็นที่สำคัญและเป็นสิ่งที่ผู้ที่ตัดสินใจออมเงินให้ความสำคัญมากที่สุด หากได้รับผลตอบแทนสูง ก็ทำให้มีอัตราการลงทุนมากขึ้น ลำดับถัดมาคือในเรื่องของระยะเวลาการให้ผลตอบแทนที่สม่ำเสมอ หากมีการให้ผลตอบแทนอย่างสม่ำเสมอ ก็จะเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้ผู้คนออมเงินมากขึ้นได้ นอกจากนี้ สิทธิประโยชน์ที่ได้รับ เช่น การลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี ก็ยังเป็นปัจจัยในการนำพิจารณาออม

เงินอีกด้วย เนื่องจากผู้ที่มีรายได้สูง จะมีการเสียภาษีที่สูง จึงทำให้ต้องคำนึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่จะได้รับด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับเรวัต ทองรักษ (2566) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยด้านผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน ส่งผลต่อการออมผ่านการลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงินด้านความเสี่ยง มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงเสนอแนะจากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ที่จะตัดสินใจออมเงินจะให้ความสำคัญในด้านระดับความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน และความไม่แน่นอนของอัตราผลตอบแทนมากที่สุด เนื่องจากผู้ที่จะตัดสินใจออมจะพิจารณาว่าความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ว่ามีความเสี่ยงมากหรือน้อย และยอมรับความเสี่ยงได้มากหรือน้อยเพียงใด อีกทั้งในเรื่องของความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องทางการเงินและความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ หากผู้ที่จะตัดสินใจออมเงินมีสภาพคล่องทางการเงินไม่ดี รวมถึงเศรษฐกิจไม่ดี เงินเฟ้อสูง ก็จะทำให้การออมลดลงไปด้วย สอดคล้องกับจินดาภัทร์ นาคบำรุง (2563) ทำการศึกษาเรื่องการออมและการลงทุนเพื่อวัยเกษียณของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานใหญ่ พบว่า ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยง มีผลต่อการตัดสินใจในการออมและการลงทุนเพื่อวัยเกษียณของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานใหญ่

ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงินด้านเป้าหมายการออม มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงเสนอแนะจากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้คนให้ความสนใจในสินค้าเป้าหมายการออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินและใช้จ่ายในวัยเกษียณมากที่สุด เนื่องจากเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตมากที่สุด รองลงมาจะเป็นการออมเพื่อซื้อทรัพย์สิน ด้านสุขภาพ เพื่อประกอบธุรกิจอื่นๆ และเป็นมรดกให้ลูกหลาน ตามลำดับ ดังนั้น ในแต่ละคน จะมีเป้าหมายการออมที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่เป้าหมายในการออมของแต่ละบุคคล รวมไปถึงปัจจัยอื่นๆ อีกด้วย สอดคล้องกับพัชริ สิทธิโอฬารสกุล (2565) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของแรงงานนอกระบบในเขตจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยด้านเป้าหมายการออม ส่งผลต่อการออมของแรงงานนอกระบบในเขตจังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยองค์ประกอบการตัดสินใจออมเงินด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของประชากรในแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงเสนอแนะจากผลการวิจัยที่พบว่า หากมีบุคคลที่มีความรู้ในการออมเชิญชวนเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด สะท้อนถึงในปัจจุบัน ผู้คนจะรับฟังบุคคลที่ให้ความรู้ในการออมที่เข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ จึงทำให้ผู้คนตัดสินใจออมหรือลงทุน ลำดับถัดมาคือ การได้รับสิทธิพิเศษในด้านการบริการอื่นๆ เช่น Lounge Voucher การโฆษณาผ่าน Social Media การให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์

ทางการเงินผ่านตัวแทนต่างๆ และการจัดกิจกรรมจูงใจให้ออม เช่น การจัดบุช ตามลำดับ ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีการตัดสินใจออมเงิน จากการรับรู้ผ่านการโฆษณาและสิ่งจูงใจที่กล่าวไปข้างต้นต่างกันไป สอดคล้องกับ นุชนาฏ พรสุริยา (2562) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ สาธารณสุขกระบี่ จำกัด พบว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขกระบี่

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาภาพรวมกว้างเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงิน ซึ่งในวิจัยครั้งต่อไป อาจใช้ตัวแปรที่เป็นรูปแบบหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการลงทุนต่างๆ เช่น เงินฝาก ประกันชีวิต ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ หุ้น กองทุน ฯลฯ เพื่อให้ได้ผลวิจัยที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นว่าประชากรสนใจการออมหรือการลงทุนประเภทไหนมากที่สุด เพื่อให้สถาบันการเงินหรือบริษัทต่างๆ นำมาใช้พิจารณาว่าควรพัฒนารูปแบบหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการลงทุนต่างๆประเภทใดให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคลมากที่สุด

2. ควรทำการขยายขอบเขตงานวิจัยให้กว้างขึ้น โดยทำการศึกษาและวิจัยประชากรที่อาศัยนอกเหนือจากแขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นเขตต่างๆ ทุกเขตของจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะทำให้ได้รับข้อมูลที่หลากหลายจากทุกแหล่งข้อมูล เพื่อเป็นประโยชน์ในการต่อยอดรูปแบบหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการลงทุนต่างๆ ได้ครอบคลุมและเหมาะสมมากขึ้น

บรรณานุกรม

- เกตุศิริ ชนะเลิศพันธ์. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการออมของพนักงานใน อุตสาหกรรมอูมิเนียม ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เรวัต ทองรักษ. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). กลยุทธ์การตลาด การวางแผนการตลาด. กรุงเทพฯ: ชีระฟิล์ม และโซเท็กซ์.
- จินดาภัทร์ นาคบำรุง. (2563). การออมและการลงทุนเพื่อวัยเกษียณของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสำนักงานใหญ่. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณิชาร ชัยศิริ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา. สงขลา : วารสารนาคนุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2554) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเสี่ยง. Retrieved พฤษภาคม 16, 2567, from <https://www.set.or.th/th/education-research/education/happymoney/glossary/risk>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2565). คลังความรู้คำศัพท์วางแผนการเงิน. Retrieved พฤษภาคม 16, 2567, from <https://www.set.or.th/th/education-research/education/happymoney/glossary/risk>
- นุชจิรา ลินคำ. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมกับกองทุนการออมแห่งชาติของประชาชนในอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นุชนาฏ พรสุริยา. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขกระบี่ จำกัด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรพิมล จรุงวิศาลกุล. (2563). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กรณีศึกษา พนักงานบริษัท ชัสโก้ จำกัด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- พัชรี สิทธิไพบารสกุล. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของแรงงานนอกระบบในเขตจังหวัดปทุมธานี. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มัลลิกา บุนนาค. (2548). สถิติเพื่อการวิจัยและการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รวีพรรณ อุดรินทร์. (2563). การตัดสินใจออมเงินและลงทุนของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วัชรภรณ์ สุริยาภิวัฒน์. (2561). วิจัยธุรกิจยุคใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). ทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษา.

ศักรินทร์ แรกเข้า. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมทรัพย์ ผู้ขอใช้บริการของธนาคารออมสินในจังหวัดลำปาง.

กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น.

สตีเฟน เอ. รอสส์, เวสเตอร์ฟิลด์ แร็นดอล์ฟ ดับเบิลยู, จอร์แดน แบรดฟอร์ด ดี, พุนส์กดี แสงสันต์, กิตติพันธ์

คงสวัสดิ์เกียรติ. (2009) การจัดการการเงินธุรกิจ Fundamentals of corporate finance. กรุงเทพฯ :

แมคกรอ-ฮิล.

สิริกุลพันธุ์ ภูเขา. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์นิคมคลองสวนหมาก จำกัด จังหวัด

กำแพงเพชร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สิรินันท์ พานพิศ. (2563). พฤติกรรมการออมส่วนบุคคลของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง

สาธารณสุข. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อภิสิทธิ์ ตระการไฟโรจน์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเพื่อการเกษียณอายุของกลุ่มคนวัยทำงาน

Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.

อุศนา ชูชัยมงคล. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ โรงพยาบาลอินทร์บุรี

จำกัด จังหวัดสิงห์บุรี. สิงห์บุรี : วารสารการอาชีวศึกษา ภาคกลาง วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี.

Armstrong, G. & Kotler, P. (2009). Marketing, an introduction. New Jersey: Pearson Prentice Hal.

Duesenberry, J.S. (1949) Income, Saving, and the Theory of Consumer Behavior. Harvard University Press,

Cambridge.

Keynes, J.M. (1936). The general Theory of Employment, Interest and Money. New York : Harcourt Brace

Jovanovich.

Modigliani, F. and Brumberg, R. (1954) Utility Analysis and the Consumption Function: An Interpretation of

Cross-Section Data. In: Kurihara, K., Ed., Post Keynesian Economics, New Brunswick: Rutgers

University Press, 388-436.

Plunkett & Attner, R. F. (1994). Introduction to management. California: Wadsworth.

Yamane, Taro. (1967). Statistics, An Introductory Analysis, 2nd Ed., New York : Harper and Row.